

spørgslen, enten fordi de ikke ville eller ikke kunne — der kan være mange Grunde — saa vil det være rigtigt at tage det Hensyn. Og i det Tilfælde at Svaret lyder: Derom høves ikke i Diebliffet de fornødne Oplysninger, saa kan det være ganske naturligt, at de mangle. Er der fuldstændig Tausshed, eller Ministeren siger: Derpaa vil jeg ikke svare, saa kan det i mange Forhold være et meget godt Svar, og det kan være nyttigt, at Forespørgslen kommer frem. Altsaa for Skærpselsen af vor Ret til Kontrol, for Fremme af vor Deltagelse i forskjellige Forhold i Landet, gennem Oplysninger, om den ansvarlige Administration ledes ret, vil jeg ønske, at saadanne hurtige Forespørgsler — eller, som de nogle Steder kaldes, simple Spørgsmaal — blive indførte ved Siden af de sædvanlige gamle og langsommere, som efter deres Indhold tværtimod ere tunge og kræve Forberedelse. Vi have beholdt Udtrykket Forespørgsel her. Da jeg veed, at Udvalget ikke særlig har taget dette Spørgsmaal under Overveielse, har jeg i dette Diebliff ikke nogen Forventning om, at det skulde blive vedtaget. Men jeg tror, at Tanken og Sagen i sig selv — og derpaa have vi jo Bevis nok i andre Landes Forhold — er saa vigtig for Folkethingets Stilling, at den nok er den forbedrende Behandling værd, som jeg har tilfødt mig at vove at byde Thinget ved denne Seilighed.

Lutein: Jeg hører jo til de forholdsvis nye Medlemmer af Thinget og har altsaa ikke megen Erfaring i Thingets Forretningsgang. Jeg skal derfor ikke komme videre ind paa en Diskussion om de foreliggende Forslag med Undtagelse af et ganske enkelt, idet det nemlig i alt Fald forekommer mig, at de Bestemmelser, vi vedtage i vor Forretningsorden, bør være ens for alle Medlemmer, og jeg tror, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), rimeligvis mod sin Villie, til § 42 er kommen til at stille et Vndringsforslag, som vilde have en ganske forskjellig Virkning for Medlemmerne, eftersom de bo her i Kjøbenhavn eller høre hjemme i Provindserne. Medens jeg er aldeles enig med den ærede Forslagsstiller i, at der bør gjøres Alt, hvad der kan gjøres, for, uden at paalægge Medlemmerne urimelig Tvang, saa dog saa vidt som muligt at bevirke, at de komme tilstede her, saa vil jeg dog sige, at paa dette Forslag her vil jeg paa ingen Maade kunne gaa ind. Hvorledes vil det nemlig stille sig i Pragis, hvis den her angivne Regel skal gennemføres? Den Sekretær, som har med det at gjøre, vil under Mødet føre en Liste — ikke en

Protokol; thi Protokollen kan først gjøres færdig efter Mødet — men altsaa en Liste, hvorpaa han noterer Navnene paa de Medlemmer, som ikke ere til Stede, f. Ex. ved Mødets Begyndelse, og bliver der foretaget Navneoppraab, saa selvfølgelig paa dem, der ikke ere til Stede ved dette. Smidlertid komme Folk lidt efter lidt, og Mange, der bo her i Nærheden, komme maasse nogle Minutter, efter at dette Navneoppraab har fundet Sted, eller denne Liste er bleven ført, og saa melde de til Sekretæren: Nu er jeg til Stede, og jeg beder om at faae mit Navn slettet paa denne Liste; dette vil saa selvfølgelig ske. Men herefter vil det blive ganske overordentlig nemt for Medlemmer, som f. Ex. bo i Frederiksgade, at komme her ind og sige til Sekretæren: „Vær saa god at slette mit Navn, her er jeg“. Naar saa Navnet er slettet ud, saa gaar Manden sin Vej igjen, og saa ser den Synd ude af Verden. Vi Andre derimod, som bo mange Mile herfra, og ere nødte til en Gang imellem at se, hvorledes det gaar hjemme, kunne ikke komme her og være til Stede i fem Minutter og faae Navnet strøget. Derfor vil jeg for mit Vedkommende stemme mod dette Forslag, og vil tilraade andre Medlemmer at gjøre det Samme. Det er ikke fair, det stiller ikke os Landboere paa samme Fod som de Mange, der bo her i Byen.

Formanden (Høgsbro): At sige, at et Forslag ikke er fair, er ikke vel tilladeligt her i Salen.

Bøffen: Det er efterhaanden paa en Maade blevet Skik her i Salen, at man nødvendig modsætter sig Henstillinger om Afvigelse fra Forretningsordenen, naar det gjælder Fremme af Forslag, som komme i det sidste Diebliff. Denne Coutume er vistnok egentlig ikke heldig; thi det, der dog skulde være en Regel, nemlig at vi overholde Forretningsordenen, bliver derved let til Undtagelse, medens Reglen bliver den, at Forretningsordenen tilsidefattes. Jeg henleder Opmærksomheden herpaa overfor det af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) stillede Vndringsforslag til § 23. Det høie Thing har givet Samtykke til en Afvigelse fra Forretningsordenen, gaaende ud paa at tilfede Behandlingen af dette Forslag, og jeg tror, at det var begrundet væsentlig paa den Følelse af Utilbøielighed til i det Hele at modsætte sig en Henstilling om Afvigelse, fordi det er saa sjældent, at man modsætter sig Slikt. Jeg skal kun henstille til det høie Thing at lægge Mærke til, hvad der paa den Maade kan